

Kız ve Şarkı Söyleyen Eşek

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Şarkı Söyleyen Eşek

Ebru Mina TOMURCUK

Maya büyük kırmızı bir ahır ve sarı ayçiçekleriyle dolu bir tarlası olan bir çiftlikte yaşıyordu. Müziği her şeyden çok severdi. Boynunda gümüş bir düdük taşır ve küçük ezgiler uydurmak için onu çalardı. Her sabah tavuklara şarkı söyler, ineklere mırıldanırdı. Çiftlik onun için dünyanın en güzel yeri idi.

Güneşli bir gün, Maya ahırdan garip bir ses duydu. Komik ve titrek bir şekilde 'ai-ai, ai-ai' diye geliyordu. İçeri göz attı ve uzun sarkık kulaklı gri eşek Pedro'yu gördü. Kendi kendine mırıldanıyor, komik şarkı sesleri çıkarıyordu. Maya kıkırdadı. 'Pedro, ne komik bir sesin var!' dedi.

Pedro utanga göründü ve mırıldanmayı bıraktı. Beyaz burnu seğırdi ve koyu renkli saç tutamını salladı. 'Utanma,' dedi Maya nazıke. 'Bence şarkı söyleyişin ok özel.' Pedro'nun büyük kahverengi gözleri kırıştı. Küük, utanga bir gülümseme gösterdi. Maya'nın ön dişleri eksik gülümsemesi iyice yayıldı. 'Bir fikrim var!' diye bağırdı ve kıvırcık topuzları zıpladı.

Maya tavuk Henrietta'yı bulmaya kořtu. Henrietta tombul ve beyazdı, parlak kırmızı bir ibiğı ve mavi puantiyeli bir başörtüsü vardı. 'Henrietta,' dedi Maya, 'bir çiftlik konseri yapmalıyız! Herkes kendi sesini paylaşabilir.' Henrietta heyecanla gıdıkladı. 'Ne harika bir fikir! Haberi bütün hayvanlara yayacağım. Çiftliğin en iyi grubu olacağız!'

Henrietta çiftlikte salına salına dolaşıp haberi gıdıkladı. 'Bugün konser! Bugün konser!' diye duyurdu. İnekler mööledi, koyunlar meledi, ördekler vakladı. Dağınık krem rengi tüyleri ve mor atkısıyla keçi Barnaby sevinçle zıpladı. 'Komik kalın seslerle meleyeceğim!' dedi. Herkes kendi özel sesini paylaşmak için heyecanlıydı.

Maya ahırda bir sahne kurdu. Renkli kurdeleler astı ve oturma olarak saman balyaları yerleřtirdi. Pedro kőşeden sessizce izledi. Katılmak istiyordu ama utangaç hissediyordu. 'Konserde řarkı söyleyecek misin?' diye sordu Maya ona. Pedro sağlam bacaklarını sürüdü ve yere baktı. 'Seslerim çok komik,' diye mırıldandı. 'Herkes bana gülecek.'

Maya elini Pedro'nun boynuna koydu. 'Seslerin özel,' dedi. 'Güldüm çünkü hoşuma gittiler.' Pedro'nun kulakları dikleşti. Küçük bir baş salladı. 'Tamam,' diye fısıldadı. 'Deneyeceğim.' Maya ona sıkıca sarıldı. Sonra bütün hayvanları prova için toplamak üzere düdüğünü çaldı. Ahır heyecanlı seslerle doldu.

Hayvanlar seslerini prova etti. Henrietta ritmik bir vuruş gıdıkladı: 'Gıdak-gıdak-gıdak!' İnekler kalın mööledi, koyunlar ince meledi. Barnaby komik kalın seslerle meledi ve etrafta zıpladı. Pedro arkada durdu, sessizce mırıldandı. Maya dinledi ve gülümsedi. 'Pedro,' diye seslendi, 'şarkını duyalım!' Ama Pedro bir saman balyasının arkasına saklandı.

Barnaby, Pedro'ya nazikçe takıldı. 'Hadi eşek, göster bize komik sesini!' Pedro başını salladı ve saklanmaya devam etti. Maya, 'Pedro'ya zaman verelim. Herkesin kendi yolu var,' dedi. Hayvanlar başlarını salladı. Tekrar prova yaptılar ve Henrietta hepsini tempoda tuttu. Ahır mutlu seslerle doluydu ama Pedro hâlâ gergindi.

O akşam Maya, Pedro'yu çitin yanında yalnız buldu. Yukarıda yıldızlar parılıyordu. 'Korkuyorum,' diye itiraf etti Pedro. 'Şarkı söyleyişim farklı.' Maya yanına oturdu. 'Farklı olmak iyidir,' dedi. 'Sesin beni güldürdü. Bu bir yetenek.' Pedro ona nazik kahverengi gözleriyle baktı. 'Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?' diye sordu. Maya başını salladı. 'Eminim.'

Konser gecesi ahır hayvanlarla dolup taştı. Henrietta herkesi karşıladı. İnekler mööledi, koyunlar meledi, Barnaby meledi ve zıpladı. Sonra sıra Pedro'ya geldi. Sahneye yürüdü, çingırağı hafifçe çınladı. Derin bir nefes aldı ve şarkı söylemeye başladı. Ahırını dolduran güzel, titrek bir melodi çıktı.

Hayvanlar şaşkınlıkla soludu. Pedro'nun sesi harikaydı! Yüksek ve alçak söyledi, notalar havada dans etti. Henrietta ona eşlik ederek gıdıkladı, Barnaby meledi ve kısa sürede bütün hayvanlar katıldı. Ahır neşeli müzikle doldu. Maya düdüğünü çaldı ve herkes tezahürat yaptı. Pedro'nun utangaçlığı eridi ve her zamankinden daha yüksek ve mutlu şarkı söyledi.

Pedro uzun, güzel bir notayla bitirdi. Ahır tezahüratlarla çınladı. 'Bir daha! Bir daha!' diye bağırdı hayvanlar. Pedro'nun kulakları sevinçle kıpırdadı. Tekrar şarkı söyledi ve bu kez bütün hayvanlar ona eşlik etti. Çiftlik mutlu müzikle doldu ve herkes dans edip güldü. Maya Pedro'ya sarıldı. 'Sen yıldızsın!' dedi. Pedro gri tüylerinin altında kızardı.

Konserden sonra hayvanlar Pedro'nun etrafında toplandı. 'Sesin muhteşem!' dedi Henrietta. 'Hepimizi şaşırttın!' dedi Barnaby. Pedro utangaçça gülümsedi. 'Teşekkür ederim,' dedi. 'Böyle şarkı söyleyebileceğimi bilmiyordum.' Maya ısılt ısılt gülümsedi. 'Herkesin beklenmedik yetenekleri vardır,' dedi. 'Sadece onları paylaşacak kadar cesur olmalısın.' Hayvanlar onaylayarak başlarını salladı.

O günden sonra Pedro her sabah şarkı söyledi. Sesi çiftlikte yankılandı ve hayvanlar bunu çok sevdi. Maya, herkesin, hatta utangaç bir eşeğin bile özel bir armağanı olduğunu öğrendi. Çiftlik her zaman müzik ve kahkahayla doluydu. Maya düdüğünü çaldı ve Pedro ona eşlik etti. Mükemmel bir ikili oldular ve çiftlik her zamankinden daha mutlu bir yer oldu.

Ve böylece kız ile şarkı söyleyen eşek en iyi arkadaş oldular. Her mevsim konser düzenlediler ve hayvanlar Pedro'nun muhteşem sesini duymak için her yerden geldi. Maya, bir yeteneği ilk duyduğun sese göre asla yargılamaman gerektiğini öğrendi. Nezaket ve cesaretle, komik bir ai-ai bile güzel bir şarkıya dönüşebilir. Çiftlik müzik ve neşeye doldu.